

Nr 414.

Av herr Jacobsson i Igelsbo m. fl., om en översyn rörande arbetsfördelningen mellan de myndigheter, som handlägga ärenden angående jordbrukets rationalisering.

Vid den nya lantbruksorganisationens tillkomst i enlighet med 1947 års riksdagsbeslut förutsattes att lantbruksnämnderna skulle svara för den yttre och den inre rationaliseringen, under det att hushållningssällskapen skulle svara för driftsrationaliseringen. Vid sidan om nämnda myndigheter förutsattes fastighetsbildningsmyndigheterna komma att biträda lantbruksnämnderna såväl vid utarbetande av planer som vid planernas genomförande genom lantmäteriförrättningar. Den arbetsfördelning som sålunda erhöles måste i många avseenden anses som ett försök.

Under de snart fem år som förflutit, sedan rationaliseringsverksamheten igångsattes, har det visat sig att lantbruksnämndernas möjligheter att leda fastighetsrationaliseringen äro betydligt mindre än man från början föreställt sig. Regionala planer, genom vilka lantbruksnämnderna skulle påverka utvecklingen inom större områden, ha kunnat utarbetas endast i ett begränsat antal fall. Lantbruksnämndernas verksamhet för yttre rationalisering har även i övrigt fått begränsad omfattning. Då de spörsmål och åtgärder som höra till den yttre rationaliseringen äro av helt annan karaktär än den inre rationaliseringen, förefaller det av många skäl lämpligt att den fastighetsbildande och därför i de flesta fall plangenomförande myndigheten också i större utsträckning än hittills kommit att ske bör beredas tillfälle att svara för planeringen och utredningen av frågor rörande yttre rationalisering.

Ett av skälen härför är att oklarhet i fråga om gränsdragningen mellan olika myndigheters arbets- och kompetensområden måste leda till dubbelarbete, krångel och konflikter, som det ur såväl det allmänna som de enskildas synpunkt borde vara angeläget att avskaffa. Ett annat skäl är att de fastighetsbildande organen med sin lokala förankring böra ha goda förutsättningar att svara för de teknisk-ekonomiska och rättsliga uppgifterna vid den yttre rationaliseringen. Detta behöver icke hindra att det statliga finansiella stödet till rationaliseringen i huvudsak handhaves av lantbruksorganisationen.

I samband härmed bör understrykas att den inre rationaliseringen och driftsrationaliseringen enligt vår mening böra handhavas av ett och samma organ, t. ex. bildat genom en samordning av lantbruksnämndernas och hus-

hållningssällskapens nuvarande befogenheter. Med nuvarande arbetsfördelning måste befattningshavare från två statliga organ ofta fara till samma gård för att handlägga likartade och med varandra sammanhängande ärenden. Den hjälpsökande allmänheten förundras över den mångfald förrättningsresor som numera äro nödvändiga för att handlägga ganska enkla ärenden rörande jordbrukets rationalisering.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående en översyn rörande arbetsfördelningen mellan de myndigheter, som handlägga ärenden rörande jordbrukets rationalisering, samt att Kungl. Maj:t måtte för riksdagen framlägga det förslag vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 27 januari 1953.

Edvin Jacobsson
i Igelsbo.

Ragnhild Sandström.

Hj. Åhman.

A. Widén.
